

Lande. Friske og levende er hendes Indtryk fra det høje Nord, hvor der endnu i Juni Maaned ligger Sne i Præstegaardens Have.

Senere flytter Familien til Gudbrandsdalen, hvor der hører stort Landbrug til Kaldet. Moderne Husmødre vil fængsles ved Beskrivelsen af alt, hvad der i Midten af forrige Aarhundrede paahvilede en Præstefrue med seksten Børn og stort Folkehold, naar saavel al Føde som Klæder og Fodtøj tilvirkedes i Hjemmet.

Af mindre Interesse for *danske* Læsere er Oprensningen af de mange Turister, der i Aarenes Løb gæster Præstegaarden; de færreste Navne er kendte udenfor Norge.

Leila Bredsdorff Larsen: »Troens Folk«. Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag.

Der er over denne Bog noget vist ubehjælpsomt, som røber Begynderen, men samtidig virker ganske tilforladeligt. Man faar Indtryk af, at Forfatterinden selv har set det meste af, hvad hun skildrer. Store Begivenheder er det ikke, men mange Læsere kan dog vist finde Glæde ved den jævne og naturlige Fortælling om de religiøse Brydninger i en lille fynsk Landsby, hvor Grundtvigianernes lyse Tro ender med at besejre den indremissionske Helvedslære.

B.

Kvinderne i de kommunale Raad.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

Lyngby—Taarbæk.

Det første Aar i Sogneraadet.

Da vi Kvinder i April 1909 for første Gang indtog vore Pladser i de kommunale Raad Landet over, følte vi, det kan jeg trygt sige, vort Ansvar stærkt baade overfor de Vælgere, der havde vist os Tillid ved at vælge os til deres Repræsentanter og overfor Danmarks Kvinder, der nu gennem os skulde vise, om de formaaede at bringe noget nyt og noget godt ind i det kommunalpolitiske Liv! Og naar jeg her skal skrive et Par Ord om det første Aar i Sogneraadet, saa maa jeg begynde med en Tak til hele den Slægt af Kvinder, der især gennem Dansk Kvindesamfund

har kæmpet en trofast og alvorlig Kamp i mange Aar, for at Kvinderne kunde faa Del i Landets Styrelse og kunde modnes til denne Opgave. At vi nu er naaet et godt Stykke paa Vej til Maalet: Kvindens politiske Ligestilling med Manden, det skylder vi dem!

For et Aar siden skrev en af Kvindesagens Veteraner til mig: »I høster nu, hvor vi saae!« Det er sandt. Men vi staar der med Tak til den Skare, der har stridt og kæmpet i de trange Aar, og vi er rede til at tage fat med Lyst og Vilje til at hæve den Arv, de efterlod os. Saavidt det staar til os, vil vi ikke svigte den Tillid, hvormed Landets Kvinder ser hen til os!

Vi begyndte med klar Bevidsthed om, hvor meget nyt, der skulde læres. Nu er der gaaet et Aar, og vi har lidt efter lidt følt, at meget af det nye har klaret sig for os, vi forstaar nu bedre, hvor vore Opgaver kommer til at ligge, og vi føler, at vi har større Mulighed for at kunne udrette noget i det Aar, der kommer, end i det, der svandt.

Hvad de ydre Forhold angaar, kan jeg fuldt ud slutte mig til, hvad Fru Dinesen skriver i »Kvinden og Samfundet« 30. Marts 1910, »at vi i Raadene har mødt virkelig Velvilje og Sympati« — selv om man ikke i Lyngby-Taarbæk Sogneraad er fuldt saa afholdende med Tobak som i Hørsholm!

Det kan ikke nægtes, det tager megen Tid og mange Kræfter, naar man blot nogenlunde skal opfylde de Krav, der stilles. Inden Møderne maa man kende de Sager, som skal afgøres, saaledes at man kan faa Tid til at supplere sin manglende Kendskab til Love, Bekendtgørelser, Vedtægter o. lign. Særlig faar man god Lejlighed til at kende de Sager, der drøftes i de Udvalg, hvor man har Plads. For Kvindernes Vedkommende bliver det vel navnlig Skolesager og Fattigsager. Skoleforholdene alene giver Anledning til et næsten uoverkommeligt Studium i Teori og Praksis. det naaes ikke paa engang, men vel nok efterhaanden; her er H. Lehmann: »Haandbog i Lovgivningen om den danske Folkeskole« et godt, ja uundværligt Hjælpemiddel, men selv med den og en Lovsamling er det ikke altid let at finde Vej! Ganske nødvendigt er det for den Kvinde, der har Sæde i Skoleudvalget at kende noget til Forholdene ved Kommunens forskellige Skoler og helst staa i Berøring med Lærerinderne, som ofte i større og mindre Sager har manglet en Talsmand i Sogneraadene. I Alderdoms- og Fattigsager vil Kvinderne sikkert kunne yde et godt Arbejde; her kommer den medfødte Sans for det